

HERMÈS

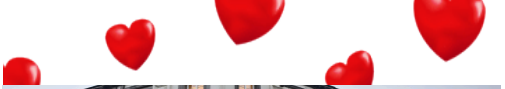

Schrijven voor Hermes?

Kriebelt het bij jou ook om zelf te schrijven? Aarzel dan zeker niet om contact met ons op te nemen via hermes.historia@gmail.com

Hou onze Facebook-pagina in de gaten voor nieuws over de redactievergaderingen.

Voorwoord	4
van de praeses en redactie	
Hoe herken je	6
een boomer?	
Over koffie en de Switch:	8
Een gevaarlijke combinatie	
Hey Leuven,	10
can we go thrift shopping?	
Bestemming Erasmus:	12
Uppsala universiteit	
Nieuwe historici	13
in coronatijden	
Een inkijk in Robbe's	14
zoektocht naar inspiratie	
5 ideale albums voor code oranje	16
en andere warme kleuren	
Daten	18
in coronatijden	
Intriges in Brussel:	20
Deel 2	
Robbe's Verloren	23
Hartenrubriekje	
Ik denk dus ik ben,	26
op HLN	
Test: welke professor Geschiedenis	28
ben jij?	
Tante Carmens	30
kleine roddelrubriek	
De hatelijkste uitspraak	31
van de maand	

Colofon

Hermes - Kringblad Historia - Jaargang 17 - Academiejaar 2020-2021 - Nummer 2

Redactie: Robbe Verbrugge - Alec Verhaeren

Lay-out: Alec Verhaeren

Gratis uitgave - Niet op de openbare weg gooien

Kring Historia noch de redactie van Hermes zijn verantwoordelijk voor de meningen die in dit magazine geuit worden. Deze blijven eigen aan de auteurs. Heeft u vragen of opmerkingen over Hermes of publicaties in

Hermes? Stuur deze dan zeker op naar hermes.history@gmail.com of contacteer ons via onze Facebookpagina

Doorwoord van de praeses

Liefste Historianen, sympathisanten, eerstejaars, en meer beproefde strijders van het Leuvense studentenleven

De afgelopen weken waren zowel gevuld met vreugde als met teleurstelling. Vreugde door jullie opkomst en enthousiasme bij onze activiteiten en tapavonden. Een speciale vermelding voor onze eerstejaars die massaal aanwezig waren op het eerstejaarsweekend en bij de Peter-en Meteravond. Eveneens een welgemeende 'merci' aan alle ouderejaars die de niet-te-onderschatten taak van peter of meter op zich hebben genomen om al deze historici in spé wegwijz te maken in ons, door Corona geteisterde, Leuvenland. Jullie allen terug kunnen zien op al onze evenementen was voor ons een gigantische opsteker! Langs de andere kant heerste er dan weer een gevoel van teleurstelling en droefheid. De situatie is aan het verslechteren, dat hoef ik jullie niet uit te leggen. De omschakeling naar code Rood en het verbieden van fysieke studentenactiviteiten zorgde ervoor dat we nu geen andere keuze hebben dan focussen op een online vorm van activiteiten en vertegenwoordiging. Onze cursusdienst blijft gelukkig wel open om de mensen die hun boeken nu nog niet hebben (shame on you ;-)) toch nog te voorzien. Dit alles zal zoals gewoonlijk op een veilige manier gebeuren met het reserveren van een tijdsslot. Als u de sociale media van onze geliefde 'steun en toeverlaat' volgt zal deze informatie voor u allicht niet nieuw zijn. Wanneer deze Hermes uitkomt zullen er overigens al een paar van deze online activiteiten plaatsgevonden hebben.

Even hierboven vermeldde ik 'onze steun en onze toeverlaat', de beginregels van ons kringlied zijn nooit toepasselijker geweest dan in deze crisisperiode. We merken dat er velen onder jullie het mentaal wat moeilijker hebben nu dat de contacten weer beperkt moeten worden en we veel belangrijke personen in ons leven moeten missen. Aan hen zeg ik: "Niet opgeven!" Historia is er voor jullie allemaal, heb je nood aan een babbeltje? Moet je eens iets kwijt? Met hetzelfde enthousiasme dat jullie toonden de eerste weken willen wij nu jullie steun en toeverlaat zijn! Wat ik hier wel nog wil meegeven is dat de gezondheidsdienst van de KUL een aantal psychologen ter beschikking heeft die ook voor jullie er zijn. Nu de negatievere dingen gezegd zijn, kijken we vooral naar de toekomst. De komende weken zullen nog gevuld zijn met enkele schitterende online activiteiten zoals onze befaamde quiz. Mogelijks zelfs een game night met games zoals Among Us en eventueel een ware online casino avond. Hopelijk kunnen we jullie allemaal snel in levende lijve terug zien. Blijf veilig in deze barre tijden, wees creatief om je vrienden te zien, praat over je moeilijkheden maar bovenal hou de moed er in, niemand staat er alleen voor! Hou jullie goed allemaal.

Uw praeses
Jarne Mombaerts

Voorwoord van de redactie

Gegroet dierbare lezers

De tweede Hermeseditie van dit academiejaar is een feit! Jammer genoeg kan u deze keer geen fysieke Hermes in uw vieze pollekes vastpakken want helaas is het, zoals u wel weet, code rood. Hopelijk kan deze Hermes, hetzij digitaal, nog een lichtpuntje brengen in uw momenteel toch wel heel miezige leven. We weten het, het is niet echt makkelijk tegenwoordig. Ook wij, de befaamde hermesredacteurs, zien van die lockdown zwaar af. Ma allez dan wel echt hard afzien eh. Tis ni gemakkelijk. Snapt ge? Zo nauwelijks sociaal contact enzo. Pffffft. Klotewereld. Laten we echter niet vergeten dat we hier allemaal samen door moeten dus probeer elkaar te helpen waar het mogelijk is. Maar bon, genoeg van dat melige en depressieve gezever. Nu is het immers tijd om, zoals we gewoonlijk doen in ons voorwoord, u de knotsgekke en matige artikels voor te stellen die in deze editie van de Hermes staan. Zo schreef Kasper Nollet een artikel over vijf albums die je in deze tijden kunnen opfleuren. Verder heeft deze Hermes weer veel aandacht voor de liefde. Ex-Hermesredactrice Celien zal u immers in deze editie vertellen hoe je in deze tijden toch aan daten kunt doen en Hermesredacteur Robbe staat weer voor u klaar met zijn teerbeminde hartenrubriek. Celien kon het echter niet bij dat ene artikel laten en leverde net voor de deadline nog twee andere artikels in. Over wat deze gaan? Wel dan moet u maar de Hermes lezen ;-). Of gewoon wat verder bladeren, we don't

care. Internationaalverantwoordelijke Lisa schreef ook een mooie bijdrage voor de Hermes. Ze vertelt in haar artikel immers over haar Erasmuservaring in Zweden en hoopt jullie dan ook massaal warm te maken om zelf ooit op Erasmus te gaan. In deze editie ook geen gebrek aan jong geweld want eerstejaars Yasmine en Stanne schreven elk ook een artikel. Yasmine over hoe een eerstejaar tegen zo'n coronasemester aankijkt en Stanne over trift shopping. Plezier en de toekomst zijn dus absoluut verzekerd. We mogen natuurlijk ook niet vergeten te vermelden dat redacteur Alec een tweede deel heeft geschreven over 'Intriges in Brussel' en dat Robbe een artikel schreef over het feit dat hij even geen inspiratie had om een artikel te schrijven. We gaan dus weer wild. Woe-hoe. Ten slotte vermelden we nog even dat in deze editie natuurlijk de roddelrubriek en Ik-denk-dus-ik-ben-op-HLN niet ontbreken. We hopen alvast dat u even veel (of even weinig) geniet van deze Hermes als van de vorigen. En onthoud: wij hebben ook een site met verschillende artikels als u zich weer eens verveelt. Veel leesplezier en hopelijk tot in het volgende voorwoord van de Hermes!

Uw redactie

Alec Verhaeren en Robbe Verbrugge

HOE HERKEN JE EEN BOOMER?

Daar zijn ze weer: de boomers. In elk debat, of het nu op de klassieke of sociale media is, sluipen ze binnen om iedereen even te frustreren met hun polemische uitspraken. Nooit is iets goed genoeg, het is ofwel te veel ofwel te weinig en het is haast altijd de schuld van de andere (jongere) generaties. Ze staven meestal hun stellingen door gewoonweg te wijzen op het feit dat ze ouder zijn dan de rest: waarheden en wetenschap hebben ze niet nodig. Maar wat maakt nu een boomer? Immers, niet iedereen die geboren is tussen 1946 en 1964 is gewoonweg een boomer. Om de boomer te kunnen spotten in je dagdagelijkse leven, geeft de Hermes enkele puntjes waarmee je hem of haar naadloos kunt spotten!

Door Alec Verhaeren

1. De persoon refereert naar een historische gebeurtenis die hij/zij zelf nog nooit heeft meegemaakt

“Jullie klagen nu om jong te zijn tijdens een pandemie, maar beseffen jullie wel hoe het was om jong te zijn geweest in het midden van de Tweede Wereldoorlog?”

“Seg seg, de oudere bevolking heeft toch ook de jongere bevolking geholpen toen die laatste massaal begon te bezwijken aan de Spaanse Griep!”

2. De persoon verheft zijn/haar eigen generatie naar een soort mythische status

“Wij hebben feitelijk muziek uitgevonden”

“Gelijkheid en democratie zijn pas begonnen toen wij de handen in elkaar sloegen om van de wereld een betere plaats te maken”

3. De persoon ziet zijn/haar eigen generatie als een toonbeeld voor alle anderen en de rest moet zich daardoor ook aan hun aanpassen

“Ja voor de jeugd valt het allemaal nogal mee he, diene corona. Voor ons is dat wat anders en wij zagen daar pertang ni over” (dank aan Celien voor deze echte (!) quote)

“Is het goed als ik even voorsteek? Ik heb het namelijk enorm druk.”

4. De persoon heeft een hekel aan jongeren die voor hun rechten opkomen, ook al zijn ze daar zelf mee begonnen

“Die jongeren van nu komen op straat voor zulke absurde dingen als het klimaat en racismebestrijding. Wij protesteerden in onze tijd nog tegen dingen die ons écht aangingen, zoals de Vietnamoorlog en vreemde volkeren met andere politieke systemen.”

“Jongeren van nu moeten eens leren om tevreden zijn met wat ze hebben! Toen wij vroeger onze zin niet kregen zwegen we gewoon braaf, of staken we het Leuvense rectoraat deels in brand.”

5. De persoon kan zijn/haar ongelijk niet toegeven en reageert oftewel door inconsistente zinnen te schreeuwen oftewel door stil en grommend zijn/haar afkeur te laten merken

“Gelle jongeren...!!! Dat is dus altijd weer van 't zelfde he, in mijnen tijd...!!! Gelle weet ni wat da dis, zo...! Godverdomme!!!”

mompel, mompel, mompel “... in mijnen tijd...” *grom, grom, grom*

6. En ten slotte, de persoon veralgemeent situaties voortdurend

“Studenten dragen nooit hun mondmaskers. Ik heb namelijk een keer gezien in de winkel dat zo'n jongere effe zijn mondmasker uitdeed, schandalig!”

“Een fakbar in Leuven besloot om preventief te sluiten omdat twee mensen besmet zijn geraakt met het coronavirus. Toont wederom de jeugdige losbandigheid en onverantwoordelijkheid van die generatie hè!”

Over koffie en de Switch: *een gevaarlijke combinatie*

Ik begon stilaan zo radeloos te worden dat ik mezelf voelde wegslippen en mijn alterego Karen op de voorgrond trad

Door Celien Van Hoeymissen

Ik zou graag de manager willen spreken.

Het is 17:50 op een donderdag. Ik staar uit het raam van de trein die mij en de andere inzittenden naar Mechelen vervoert. De vrouw voor me neemt haar laptop uit haar rugzak. Het is een macbook. Op eender welke andere dag zou dat me niet veel doen, maar vandaag wel. Vandaag schrijf ik dit artikel omdat ik een probleem aan wil kaarten. Een probleem met de vrouw die voor me zit? Vraag je je mogelijk af nu. Neen beste lezer, tenzij de vrouw voor me het businessmodel van switch heeft bedacht, heb ik absoluut geen enkel probleem met haar. Ik heb echter wel (hoe raadt u het toch) een probleem met de winkel switch.

Begin september gebeurde er iets onfortuinlijk. Ik zat achter mijn bureau (waarom ik daar zat tijdens mijn vakantie is me ook niet duidelijk) en had net een kop koffie gezet. Helaas is mijn hand- oog coördinatie niet echt om over naar huis te schrijven en lang verhaal kort: mijn laptop werd plots overgoten door koffie. In paniek greep ik naar een handdoek in een verwoede poging het verdronken kalf dat ik laptop noemde nog te redden, tevergeefs.

Na 5 jaar, een bachelor-, en 2 masteropleidingen had mijn laptop me verlaten. (Nu ja hij werkte nog half en is in de week na het incident geleidelijk aan afgetakeld maar voor de dramatiek slagen we dat deel even over.) (Dat was trouwens echt paniek want ik was als animator mee op kamp en kon ons weekschema niet meer openen en allee ja, ambetant dus.) Op 14 september zag ik geen andere mogelijkheid meer: ik moest een nieuwe laptop gaan kopen.

Dicht bij mijn kot bevindt zich een filiaal van de keten switch.

Omdat ik toch wel snel een nieuwe laptop nodig had besloot ik daar eens langs te gaan in plaats van de laptop online te bestellen. De man in de winkel was vriendelijk en hielp me het model te kiezen dat ik nodig had. Of ik de laptop onmiddellijk mee naar huis zou willen nemen, was zijn vraag. Ik knikte, dat was wel de bedoeling ja. De man liep achteraan in de winkel een ruimte binnen, vermoedelijk een magazijn. Een leeg magazijn, zo bleek. Ze hadden de laptop niet in voorraad en zouden hem dus moeten bestellen. Hij zou er ten laatste over 2 weken zijn. Ik zou dus de eerste week van het academiejaar zonder laptop zitten. “Ach, het is maar 1 week.” dacht ik bij mezelf. Ik kon me ondertussen wel behelpen met mijn oude laptop die intussen afhankelijk was geworden van de oplader en enkele defecte toetsen had.

Twee weken gingen voorbij en ik kreeg maar geen bericht. Ik had vast iets verkeerd gedaan waardoor ik nog geen mail had gekregen dacht ik. In schuifelde die dag de winkel binnen met de beestenbon in mijn hand. Toen het mijn beurt was legde ik de situatie uit. De man achter de kassa knikte begripvol en gaf mijn klantnummer in in het systeem. “Hmmm” zei hij weifelend, “ja dat kan toch nog een week of 2 duren” vulde hij aan. Ik slikte, nog 2 weken zonder laptop.

Er ging weer een week voorbij en ik begon stilaan zo radeloos te worden dat ik mezelf voelde wegslijpen en mijn alter ego Karen op de voorgrond trad. ‘Je gaat dit toch niet zomaar laten gebeuren’, fluisterde ze. Ik schrok. Ik mag dan een grote mond hebben, als het aankomt op mijn gelijk halen in winkels ben ik niets waard. Ik werk zelf in een winkel en weet dat je er als verkoper

zeer zelden echt verantwoordelijk bent voor iets dat misloopt (in mijn geval is het overduidelijk altijd de schuld van mijn collega Diane, duh) dus ik wilde niet gaan schreeuwen tegen de winkelmedewerkers die wellicht ook niet heel blij waren met de lange levertijd.

Dat veranderde echter toen ik een week na het eerste bezoek nogmaals de winkel binnenstapte. Ik wachtte geduldig op mijn beurt tot iemand me kon helpen. Ik vroeg hem of hij iets gehoord had van mijn laptop. Hij schudde zijn hoofd en de conversatie die toen volgde is eerlijk waar niet mijn beste moment. De man legde me uit dat de laptops nog steeds in bestelling stond en stelde voor om nog een week te wachten en dat we daarna dan eventueel een ander model zouden moeten bestellen. Toen ging het licht uit. Ik zou, na een maand wachten op een laptop, gewoon een nieuwe moeten bestellen waarop ik mogelijk nog een maand zou moeten wachten?

We zijn nu enkele weken verder en ik werk dit artikel af vanop mijn nieuwe laptop. Is die dan eindelijk aangekomen? Wel, beste lezer, het korte antwoord is nee. Het lange antwoord is dat ik na nog eens een week naar de Switch ging waarna een medewerker eindelijk initiatief nam. Hoewel de laptop die ik besteld had nog steeds niet aanwezig was, was er een andere laptop, ongeveer dezelfde, wel in stock. Eind goed, al goed dus (of toch ongeveer). En ja, ik besef zelf ook dat het ongelooflijk dramatisch is om hier een artikel over te schrijven, maar ja kijk, zo ben ik dan ook wel weer.

Hey Leuven, can we go thrift shopping?

Vintagekleden zijn weer helemaal in, of het nu een jaren '90 sweater is of een old school jas: alles wat er "oud" uitziet dezer dagen is hip en trendy. Je moet maar op Instagram of TikTok kijken om te zien hoe populair de vintage stijl wel niet is tegenwoordig. Vele mensen willen zich nu ook zo kleden (want ja, we zijn tenslotte allemaal kuddebeesten zonder eigen mening), maar wat zijn nu de beste locaties (in Leuven) om je volledig te restylen tot een stijlvolle vintage boy/girl?

Door Stanne Smedts

Belangrijk om te weten voor je begint met thriftshoppen is dat geluk een enorm belangrijke factor is bij het thriften. Als er die dag niets hangt wat je aanstaat, geef de moed dan zeker niet op en ga een week later zeker terug. De collecties worden vaak vervangen en dus zijn er vaak nieuwe koopjes te doen. Langs de andere kant betekent dat ook dat als je een kledingstuk ziet dat je aanstaat, je het best meteen meeneemt. Eerst en vooral is er de bekendste tweedehandswinkel van Leuven: **The Think Twice**.

Je vindt deze terug in het begin van de Diestsestraat. Voor wie op zoek is naar een old school (marginale) jas, jeans broek of heavy metal t-shirt: This is the place to be! Persoonlijk vind ik dat de T2 hoofdzakelijk vrouwelijke kleding heeft, maar voor jongens valt er zeker ook iets leuks te vinden! Prijs-Kwaliteit verhouding zit ook heel goed bij de T2. Belangrijke tip: De week voor ze hun nieuwe collectie invoeren, doen ze een hele week ooplopende kortingen, met aan het einde van de week alles aan 1 euro! Wanneer deze eurodagen zijn hangt op een papier op de deur, dus zeker een foto van nemen! Voor 1 euro kun je letterlijk geen miskoop doen (of het moest een pull van Babylon zijn). Als tweede hebben we **The Vintage Factory**, Diestsestraat, tegenover de Bershka. Deze recent

Als er een dag niets hangt wat je aanstaat, geef de moed dan niet op en ga een week later zeker terug

opgerichte winkel is de ideale plek voor die old school Hawaii hemdjes en de felbegeerde vintage pullen. Als je geluk hebt hangen er ook sweaters, al is dat best zeldzaam. Hier is de verhouding mannen/vrouwen al wat meer gelijk, dus voor iedereen wat wils! Een groot pluspunt aan deze winkel is dat ze ook platen verkopen dus daar vallen voor de liefhebbers van LP's zeker ook koopjes te doen. Vintage factory kan, zeker voor merkkleedij, iets duurder uitvallen dan de T2, maar op zich nog steeds wel goed betaalbaar voor de, altijd geldproblemen hebbende, student. De laatste vintagewinkel die ik zeker kan aanraden is **The Riot**, Diestsestraat, tegenover de Bristol. Na een tijdje te zijn weggeweest is ze nu helemaal terug en groter dan ooit tevoren! Nu ze zich op hun nieuwe locatie gesetteld hebben, is er veel meer plaats om hun uitgebreide collecties op te hangen. Persoonlijk is dit mijn favoriet, omdat ik in de Riot al mijn beste aankopen heb gedaan. Je vindt er het snelste exclusieve old school kleren en soms van echt dure merken, dus als dat je ding is, zeker naar daar gaan! Ze hebben ook een uitgebreid assortiment aan accessoires, zoals tassen en petten. Wat prijs betreft vallen ze te vergelijken met The Vintage Factory.

Ik hoop dat de geïnteresseerden onder jullie nu al beter weten waar ze kunnen beginnen met thriften. Ikzelf ben in ieder geval grote fan en kan het alleen maar aanraden!

Veel succes!

Bestemming Erasmus:

Uppsala Universiteit

Door Lisa Van den Abbeele

Voor velen is 2020 waarschijnlijk een jaar dat ze snel willen vergeten. Ik daarentegen, vond 2020 het leukste jaar tot nu toe. Op 19 januari – toen corona enkel in China zat en de hele wereld naïef geloofde dat het daar zou blijven – vertrok ik op Erasmus naar Zweden. Bestemming: Uppsala Universitet. Niet goed wetend waar ik heen ging, wat ik daar ging doen, en hoe het daar zou zijn. Ik vertrok met een heel bang hartje, heel veel stress, en heel veel twijfels. Was mijn Engels wel goed genoeg? Ging ik daar vrienden maken? Ga ik daar niet eenzaam zijn? Wie weet wil ik na een week al terug naar huis? Die zorgen waren uiteindelijk allemaal niet nodig. Ik kon me perfect uitdrukken in het Engels, vrienden vond ik de tweede dag in mijn les Swedish History en van terugkeren was al helemaal geen sprake. Naast die twijfels had ik ook een heleboel plannen: tripjes naar Lapland, het Noorderlicht, Stockholm, Göteborg, Kopenhagen, noem maar op! Zelfs met de boot naar Sint-Petersburg stond op het lijstje. Ik was op Erasmus, dat zou de tijd van mijn leven zijn, toch? Lapland en het Noorderlicht zijn gelukt, maar in maart brak corona ook in Zweden uit. Toen de Belgische grenzen gingen sluiten, was ik bijna terug naar huis gekeerd. Het was nog niet duidelijk welke maatregelen Zweden (niet) zou nemen en de mogelijkheid van een lockdown schrikte me af. De KUL drong erop aan dat ik naar huis kwam, maar uiteindelijk besloot ik toch te blijven.

De keuze om naar Zweden te gaan en er te blijven was de beste die ik ooit had kunnen maken

Zweden nam zelf geen strenge maatregelen, maar veel plannen vielen toch in het water. Denemarken sloot de grenzen en de boot naar Sint-Petersburg voer niet meer. Evenementen met meer dan vijftig mensen waren verboden, dus uitgaan stopte ook. De universiteiten sloten en alle lessen gingen online en dat zorgde voor heel wat extra werk. Heel veel andere internationale studenten rond me gingen wel naar huis en soms wilde ik eigenlijk ook graag thuis zijn. Toch ben ik nu zo blij dat ik op dat moment in Zweden was, want er kon nog veel meer dan in België. We gingen op restaurant of kookten met vrienden op kot, we organiseerden kotfeestjes of gingen shoppen in Stockholm. Hoewel het niet de Erasmus was waar ik van had gedroomd, was de keuze om naar Zweden te gaan en er te blijven de beste die ik ooit had kunnen maken. Neen, niet elke dag was feest. Er waren ook saaie en eenzame dagen, maar de gehele ervaring was wel fantastisch leuk en leerrijk. Ik woonde op mezelf in een ander land en overwon heel wat angsten. Het maakte me zelfzekerder en zelfstandiger. Ik maakte vrienden van over de hele wereld! Ik leerde Zweeds! Ik zag het Noorderlicht! Erasmus doet iets met je, en heel veel mensen rond me voelden dat ook. Het is al die moeite, stress en paniek meer dan waard. Dat is ook de reden dat ik dit jaar koos voor de functie Internationaal bij Historia: om iedereen aan te moedigen die angst en twijfels ook te overwinnen.

Denk jij eraan om op Erasmus te gaan? Je vindt alle informatie in de Toledomodule 'Letteren – Internationalisering'. Kijk zeker naar het filmpje dat Hugo Serwy online plaatste met alle nodige informatie! Nog vragen? Je kan terecht bij Hugo Serwy en mezelf: internationaal@kringhistoria.be of stuur een berichtje op facebook naar Lisa Van den Abbeele. Tot dan!

Nieuwe historici in coronatijden

Door Yasmine Mezgouti

Gelukkig konden we terecht in de fakbar om onze diep gegraaftde emoties over dit jaar weg te drinken

Wat een vreemd jaar om eerstejaars te zijn... Voor de socially awkward mensen tussen ons (inclusief mezelf) is het al moeilijk genoeg om vrienden te maken, en nu moet het nog op anderhalve meter afstand? amai succes daarmee. (Ik denk dat we allemaal mensen hebben ontmoet die na de eerste week uit ons zicht zijn verdwenen). Al een geluk dat Historia toch een paar activiteiten heeft kunnen laten doorgaan, (waar we al dan niet onze eerste-week-vrienden opnieuw hebben kunnen zien). Hierbij denk ik dan aan het super leuk onthaalweekend, met super gezellige spelletjes, leuke competitieve bubbeltjes en het lekker eten (shoutout to kookploeg, thanks voor dat mega lang broodje). Het stadspel was zeker een creatieve introductie tot alle kanten van Leuven waar ge dit jaar amper tot bijna niet zal geraken door zowel corona als schoolwerk. De voorbije maand hebben we in deze opleiding dingen meegemaakt die we nergens anders zouden tegenkomen. Het gaat van leren hoe je een boekenkast

moet ordenen (...niet vergeten guys, het is belangrijk dat ge vanaf jouw bureau jouw favoriete boeken nog kunt zien hé :-)) tot het pauzeren van opnames om de drie seconden...ja amai, voor een bescheiden gemeenschap is het leven van de middeleeuwse boeren toch wel veel interessanter dan het onze ooit zal zijn. Gelukkig konden we terecht in de Fakbar om onze diep gegraaftde emoties over dit jaar, weg te drinken. Maar uiteraard hebben we gezien dat geschiedenis veel meer is dan de bovenstaande vermelde zaken. Niets beter voor eerstejaars dan met mensen te sympathiseren over het feit dat niemand anders behalve wijzelf begrijpt waarom we voor deze prachtige opleiding hebben gekozen. Leuk dat we dit

jaar een record zijn van het aantal eerstejaarsstudenten, de eerste stap naar populariteit jeej. Dit neemt met zich mee dat er hoge verwachtingen zijn van ons. Heel motiverend om de eerste week van het schooljaar al te horen dat bepaalde vakken een slaagcijfers hebben van minder dan de helf van ons...I say, let the hunger games begin! In de toekomst kunnen we dan allemaal aan onze kleinkinderen vertellen over hoe we corona hebben overleefd als geschiedenis studenten en over her feit dat we hungry waren naar de games van Historia (get it? *badum tsss*). Over het algemeen zijn de eerstejaars heel tevreden dat we toch iets hebben kunnen proeven van het studentenleven in Leuven, al was het maar beperkt. Nu nog maar hopen op meer sociaal contact de komende maanden. We vragen ons zich allemaal af wat er volgend semester te wachten staat voor ons en hoe het boerenleven verder zal evolueren. Maar de belangrijkste vraag natuurlijk is waarom ik nu dit artikel zit te schrijven in plaats van verder te studeren voor mijn proefexamen.

Een inblik in Robbe's zoektocht naar inspiratie

Hermesredacteur zijn is niet zo gemakkelijk. Buiten de enorme verantwoordelijkheid om da boekske te maken moeten we ook effectief altijd iets verzinnen om erin te schrijven. Andere functies zoals Onderwijs kampen niet met zulke overuren. Alleen al de zoektocht naar inspiratie voor een matig, zwak artikel kan al een hele tijd in beslag nemen. In dit artikel laat ik jullie zien hoe ik dat inspiratiezoekproces beleeft.

Door Robbe Verbrugge

Twintig oktober. Ik werd wakker om 10u. Na wat artikels te lezen voor mijn bachelorpaper besepte ik dat ik nog maar een paar uurtjes over had voordat ik wat vrienden zou zien. Ideaal om een film met Adam Sandler te zien dacht ik bij mezelf. Maar opeens overviel het mij. De Hermesdeadline voor nieuwe artikels was al over vijf dagen en ik had nog geen enkel idee over wat ik nu iets zou schrijven. Ik besloot direct achter mijn computer te gaan zitten met inspirerende muziek (cf. Druk – Samson en Gert), klaar om te schrijven. De inspiratie bleef echter uit. Er gebeurt vandaag de dag dan ook bijna niks interessant meer in de wereld of het studentenleven. Ik zou een artikel geschreven kunnen hebben over hoe hard ik me stoor aan sommigen beleidsmakers of zekere stadbesturen, maar weeral een artikel over politiek spreekt niet heel veel mensen aan. Twee lange uren kropen voorbij. En nog steeds stond er niks in mijn Word-document buiten een uit frustratie getypte ‘qljlsjqqlfjmqlrjlel’.

Ik had ondertussen wel wat M&M’s binnengestoken en was ik te weten gekomen dat een olifant het enige zoogdier is dat niet kan springen, dus echt vruchteloos zou ik die twee uur nu ook niet noemen. Na die paar uren overvielen de frustraties mij echter dat ik dan maar ben beginnen schrijven aan een opiniestuk voor Publieksgeschiedenis.

“Nog steeds stond er niks in mijn Word-document buiten een uit frustratie getypte ‘qljlsjqqlfjmqlrjlel’”

Net toen dat werkje afgerond was moest ik al volk ontvangen (jaja in lijn met de coronamaatregelen hoor), dus ook dan werd ik genoodzaakt mijn Hermesplichten niet te kunnen vervullen. De volgende dag werd ik vol weemoed en melancholie wakker. Ik had nu nog maar vier dagen om een flutartikel in één te kwanselen (geen idee of dit een woord is en eigenlijk boeit dat ook niet zo heel veel, maar kijk op die manier

kom ik rapper aan het minimum aantal woorden dat nodig is voor een Hermesartikel.) Een vriend gaf me die dag bovendien het advies om te schrijven over iets waar ik mijn kleine geluk in vind of blij van wordt tijdens deze coronacrisis. Helaas zorgde die crisis ervoor dat ik geen vrolijke emoties meer kan waarnemen en ik in een gevoelloze zak ben getransformeerd. Ik zou zo aangesteld kunnen worden als prof voor een L-vak, maar voor goede artikels te schrijven is dat niet ideaal. Na het middageten kwam er opeens een briljant idee in me op; wat als ik nu eens zou schrijven over het feit dat ik niets weet om over te schrijven. Eindelijk had ik terug inspiratie! Het werd echter een race tegen de klok want mijn les begon al over een halfuurtje. Snel flanste ik dit artikel ineen zonder te letten op mogelijke spelfouten. En zie hier het eindresultaat! (Sorry als u gehoopt had op een artikel vol wellustige anekdotes of controversiële uitscheldpartijen, maar laat mij hier u toch even verblijden: Marc van Ranst is een bosaap).

5 IDEALE ALBUMS VOOR CODE ORANJE EN ANDERE WARME KLEUREN

In de vorige editie mocht ik jullie al vermaken met een reeks filmtips voor de ideale filmavond. De kleuren van de corona-barometer kleuren echt steeds warmer, dus we vallen steeds meer op onszelf terug. Maar niet getreurd, naast filmavonden houden is een goede plaat draaien ook een ideale manier om te ontspannen 's avonds op je kotje. Ik lijst een paar van mijn persoonlijke favorieten op.

Door Kasper Nollet

1. MINECRAFT - C418

Of je nu van het spelletje met de blokjes houdt of niet, het valt niet te ontkennen dat de soundtrack ervan een van de meest kalmerende sonische ervaringen is die er te vinden is. Eenmaal begonnen, kan je niet meer stoppen met luisteren. Het genre van het album is het simplisme. Indrukwekkend is dan ook hoe, met weinig maar wel erg experimentele instrumentatie, de muziek zowel kalm en bescheiden alsook groots en emotioneel is. Hoogtepunten zijn Sweden en Mice On Venus, bij die tweede kan je volgens mij niet anders dan blij worden. Dus zet je in je zetel, koptelefoon goed luid, en dompel jezelf zachtjes onder in een oase van absolute zen.

2. WHISPERS - PASSENGER

Deze moderne folk muzikant is vooral bekend om zijn hitsong Let her Go, maar Whispers is naar mijn mening zijn absolute magnum opus. Een album van Passenger staat garant voor delicaat gitaarspel, meeslepende begeleiding en fijnzinnige teksten gezongen door zijn warme, lichtjes krakende stem. Dit alles komt in ideale proporties samen in Whispers. De gehele vibe van het album is erg nostalgisch. Met liedjes zoals 27 en bullets, die over ouder worden gaan, raakt Passenger je recht in je hart. En wat is de gitaar toch oh zo mooi.. Ik raad daarom absoluut de Deluxe Edition aan. Die bevat akoestische versies van de meeste liedjes op het album, waaronder haar kroonjuweel: Heart's on Fire. Projecteer een digitaal haardvuur op je pc of tv en geniet met volle teugen van dit rustige plaatje.

3. PARSLEY, SAGE, ROSEMARY AND THYME - SIMON & GARFUNKEL

Passenger is de moderne interpretatie van folk, maar de ongeëvenaarde meesters van de klassieke folk en folkrock zijn naar mijn mening Simon & Garfunkel. Het duo dat je wellicht kent van klassiekers als The Sound of Silence of Mrs. Robinson waren ook al in de 60's in ieder huis bekend. Dit is hun beste album. De combinatie van Paul Simons gitaar en teksten met de engelenstem van Art Garfunkel bereikt hier op volmaakte wijze haar volle potentieel. Het resultaat is een album dat zowel kalm en beheerst als groots en ontroerend is; het ene moment diepzinnig, dan weer volkomen banaal, maar op een gevoelige manier. De eerste song op de plaat is tegelijk haar beste: Scarborough Fair, dat een bewerking is door Simon van een oude Engelse volksrijm. Je wordt zowel rustig als emotioneel van de muziek, maar soms ook heel erg vrolijk, zoals het geval is bij The 59th Street Bridge Song, dat je met haar bijna naïeve vrolijkheid wel het 'Happy - Pharel Williams van de jaren 60' kan noemen. Doe jezelf een plezier en luister deze plaat.

4. BOTTLE IT IN - KURT VILE

Kurt Vile is wellicht de grootste dwaas in de hele Indie(-rock) wereld. Zijn teksten zijn namelijk mateloos absurd, maar toch is zijn muziek enorm aantekelijk. Bassackwards, een van de beste liedjes op deze plaat, is daar misschien wel het beste voorbeeld van. Daarin praat-zingt Kurt zijn gekke hersenspels onder begeleiding van een hypnotiserende gitaarlijn en allerlei vibey space-achtige geluiden. Je kan de ervaring van een Kurt Vile album luisteren vergelijken met een marihuana-trip, maar dan zonder het illegale plantje te hoeven nemen. Wil je na een lange dag studeren even zone-out gaan? Bottle it in is de plaat om te draaien.

5. LOST IN THE DREAM - THE WAR ON DRUGS

The War on Drugs komen uit dezelfde familie als Kurt Vile (Kurt was een medeoprichter in het prille begin van de band), maar hun muziek is meer down-to-earth, al is hun stijl ook zweverig. Lost in the dream is het breakthrough-album van de groep en hun muziek zal dit hoogtepunt wellicht nooit overtreffen. Een betere titel kon de plaat niet hebben, want vanaf de eerste seconde word je meegeslept door de muziek, alsof in een droom. De eerste song, Under the pressure, komt traag op gang, maar bereidt de luisteraar langzaam voor op de catharsis omstreeks 04:05. Als je tegen dan nog niet met je hoofd in een buitenaardse toestand verkeert, dan staat je volume te laag. Nog andere hoogpunten zoals Red Eyes en In Reverse maken van dit album een onvergetelijke ervaring. Een volmaakte plaat om een volmaakte chillsessie te garanderen.

Daten in coronatijden

Daten in coronatijden, het is allemaal niet zo evident. In tijden van sociale bubbels en knuffelcontacten is het heel moeilijk om in real life relaties aan te gaan met mensen die nog niet kent. Mensen leren kennen, laat staan relaties ontwikkelen wordt daardoor heel moeilijk gemaakt. Daarom trekken steeds meer mensen richting dating apps. Via die apps kan je op veilige manier mensen leren kennen. Maar welke apps bestaan er en welke is het meest gebruiksvriendelijk en interessant? Ik zoek het voor je uit!

Door Celien Van Hoeymissen

Wat is het?

Deze week test ik de dating app **Bumble**. Nog nooit van gehoord? Wel ik ook niet voor ik aan dit artikel begon. Daar zit meteen al een eerste potentieel nadeel. Als niemand weet dat de app bestaat, zullen er dan wel genoeg gebruikers zijn? Volgens Bumble CEO is dat echter geen probleem en heeft de app wereldwijd meer dan 100 miljoen gebruikers. Of die gebruikers zich al dan niet in de buurt van Leuven bevinden, is wel nog steeds een raadsel. Naast een dating app waar je mogelijk de liefde van je leven kan vinden, Bumble Date, kan je op de app ook op zoek gaan naar een nieuwe best friend via Bumble BFF en zelfs aan netwerking doen via Bumble Bizz.

Hoe werkt het?

Je kan op Bumble heel eenvoudig een profiel aanmaken en dat linken aan je Facebook op Apple account. Bumble vraagt wat meer informatie dan de gemiddelde Tindergebruiker zou kunnen verwerken. Zo kan je op je profiel een biografie ingeven waar je praat over je opleiding en baan, maar kan je ook je voorkeuren op vlak van lengte, politieke ideologie, geloof, drankgebruik en opleidingsniveau ingeven. Nog een leuk detail is dat op Bumble vrouwen steeds de conversatie moeten starten. Ik ga eerlijk toegeven dat dat mij als vrouw wel zou afschrikken. Ondanks het feit dat ik duidelijk niet op mijn mondje gevallen ben, is flirten en daten nu niet bepaald mijn specialiteit (ik heb dan ook al 1,5 jaar een relatie, dus ik ben een beetje roestig). Bumble wil een zo veilig mogelijke plaats zijn voor zijn gebruikers en geeft aan een platform te zijn dat draait rond 'kindness and respect'.

Praktijktest

Klinkt allemaal heel gezellig, maar is het dat ook. Ik maakte een profiel terwijl ik eigenlijk een online les had moeten verwerken (sorry professor) en begon met swipen. Ofwel ben ik simpeler dan ik dacht, ofwel heeft Bumble niet de optie om je locatie- instellingen aan te passen waardoor je matches krijgt tot wel 100 km van je verwijderd. Op zich is het momenteel geen nadeel dat je vist in een grotere vijver, aangezien je momenteel toch geen fysieke dates mag hebben.

En dan nu het deel waarop iedereen zat te wachten, de vleeskeuring. Ik merkte dat ik, ondanks het feit dat de mannen allerlei informatie over zichzelf hadden opgegeven, toch vooral keek naar de initiële aantrekkelijkheid. Bumble onderneemt dus zeker een poging om af te stappen van het oppervlakkige van dating apps, maar slagen er (in mijn geval alleszins) niet echt in. Een mogelijke verklaring is dat ik zelf gewoon ontzettend oppervlakkig ben, maar ik leg de schuld liever bij het idee van dating apps als oppervlakkige vleeskeuring.

Het algoritme van de app past zich aan aan je matches en wie je zelf naar rechts swipet zodat je betere potentiële matches te zien zou krijgen. Ik was eerlijk gezegd verbaasd over hoeveel mensen op de app zaten. Nu ja ik heb zelf maar een week gebruik gemaakt van Bumble maar toch heb ik best wat mensen naar links en rechts kunnen swipen. Ik had persoonlijk het gevoel dat de meeste mensen die Bumble aanmaken ook effectief op zoek zijn naar iets serieus. Dat kon ik vooral afleiden van het feit dat de meeste mannen op deze app effectief een foto uploaden waarop je kan zien hoe ze eruitzien (ja Tinder, ik heb het tegen u. Wat is dat daar met mannen die alleen foto's van hun torso's uploaden of hun gezicht niet deftig laten zien?).

Het swipen gebeurde op dezelfde manier als bij het meer bekende Tinder. Je kijkt wat plaatjes en swipet dan naar rechts of links. Wanneer je een match hebt heb je als vrouw 24 uur om de eerste stap te zetten en het gesprek te openen. Als je dat zelf niet echt durft, heb je de optie om 'het Vragenspel' te spelen. De app geeft dan enkele voorstellen die je aan je match kan stellen. Wanneer jullie beiden de vraag hebben beantwoord, kunnen jullie elkaars antwoord ook zien.

Naast berichten heen en weer sturen, kan je ook videocallen via Bumble. Een optie die, gezien de nog steeds heersende pandemie, best handig is. Je kan er zo ook gewoon zekervanzijn dat je niettemaken hebt met een catfish.

De app heeft enkele betalende opties zoals spotlight, waarbij ze je profiel vaker of sneller tonen aan mogelijke matches. Ik wil heel eerlijk echt de mensen leren kennen die ooit al betaald hebben voor dergelijke zaken in dating apps. Want eerlijk, mensen die daar geld aan uit willen geven, hebben ook geld om mij eens te trakteren wanneer de cafés weer open gaan.

Omdat ik toch alle aspecten van de app wilde testen, koos ik twee matches uit om een gesprek te beginnen. Ik vroeg hen waarom ze op Bumble zaten. Het antwoord was dat beide heren gezellige gesprekken zochten en eventueel wel een date wilden scoren. Dat is een heel ander antwoord dan ik een paar jaar geleden op Tinder kreeg (lees zeker ook 'Het grote Tinderonderzoek als u een oude versie van het magazine kan scoren, want Robbe heeft het blijkbaar per ongeluk van de site verwijderd).

Conclusie

Ik was zelf blij verrast door Bumble. De app is makkelijk te gebruiken en je kan er praten met mensen die zichzelf en het datingleven net iets serieuzer nemen dan ik al op andere datingapps tegenkwam. De app is zeker niet perfect, het niet kunnen instellen van een afstand is bijvoorbeeld best lastig, maar dat is slechts een klein mankement. Het feit dat je als vrouw een gesprek moet beginnen, vond ik zelf niet ideaal, maar aangezien ik geen fan ben van genderstereotypen was het ergens net fijn dat je als vrouw eens gedwongen werd om de eerste stap te zetten in plaats van bang afwachten welke van je matches je een bericht zal sturen. Er zitten, naar mijn gevoel, ook zeker genoeg mensen op de app om er potentieel in te zien. Ik zou zeggen, probeer het vooral zelf want deze app heeft de Celien- stamp of approval (niet dat dat enige waarde heeft, maar ja kijk het is nu zo).

INTRIGES IN BRUSSEL

Deel 2

Na lang wachten is er sinds enkele maanden eindelijk een nieuwe federale regering. Deze nieuwe ploeg staat echter een aartsmoeilijke taak te wachten, namelijk de coronacrisis aan te pakken. Tot nu toe kunnen we niet over een succesverhaal spreken, aangezien we nog steeds ondanks het gemaar van de virologen tot de slechtste leerlingen van de wereld behoren. De regering-De Croo zal dus nog een tandje moeten bijsteken. Desondanks zijn er velen verheugd dat we tenminste al van een volwaardige regering kunnen spreken. Of toch de meesten...

Door Alec Verhaeren

Het regende pijpenstelen. De politicus met de paraplu zat aan de overkant van de straat te kijken naar het overheidsgebouw. Hier zou binnen tien minuten een belangrijke vergadering omtrent het coronavirus plaatsvinden. *Dedju, ik moet mij gaan beginnen haasten*, dacht hij bij zichzelf. De agenten aan de deur van het gebouw keken wederom gefocust naar hem, alsof ze op het punt stonden om hem te ontvangen. *Nog niet, eerst mijn sigaretje.* “Kijk eens wie we daar hebben!”, riep plots een man in de verte, “Nog steeds aan het wachten, zie ik?”. Minister Frank Vandenbroucke naderde hem en ze gaven elkaar een elleboogje. “Roken is slecht voor de gezondheid, hè”, zei de minister haast spottend. “Jaja...”,

antwoordde hij duidelijk niet geamuseerd, “Ziet gij maar dat ge uw snelsten in orde brengt, want de Vlaamse regering is weer aan het klagen heb ik gehoord.” *Och, stopt met zagen snotneus*, dacht de minister, *dat 'em eerst zelf zijn zaken op orde brengt in plaats van mij op de vingers te tikken.* “Je hebt gelijk, maar ik ga mij haasten om binnen te gaan want het weer is er niet naar, hè. Salut!”

Nog zeven minuten. Bijna. Alsof Vandenbroucke nog niet genoeg was, kwam plots Vincent Van Quickenborne aangewandeld. “Hallo daar!”, riep hij met een alcoholgeur van hier tot in Tokio, “Weer aan het wachten? Haha, mopje hè!” Hij antwoordde: “Ik vraag mij vooral af hoe het komt dat ondanks het feit dat ge uw

mondmasker draagt, uw adem nog steeds zo hard stinkt naar den alcohol.” “Seg seg, ik lachte maar ze. Tegenwoordig altijd zo prikkelbaar, gij.”, reageerde de minister. Na een korte, doch ongemakkelijke stilte zei die laatste uiteindelijk: “Bon, ik ga maar eens naar binnen, daar gaan ze misschien wel bereid zijn om wat te lachen.” *Ezel*, dachten ze allebei op hetzelfde moment. “Eeh wacht, Vincent!” bedacht hij zich plotsklaps, “Zullen we niet een van dees eens iets gaan drinken? Gewoon om wat bij te praten.” Van Quickenborne draaide zich peinzend om en staarde even naar hem uit. Vervolgens antwoordde de minister: “Misschien kunnen we straks op de vergadering er verder over praten. Wie weet geraak je er deze keer wel op tijd.” Grinnikend

Copyright: De Tijd

<< Grinnikend liep de minister weg, terwijl hij zijn gesprekspartner kokend van woede achterliet >>

liep de minister van justitie weer weg, terwijl hij zijn gesprekspartner kokend van woede achterliet.

Vier minuten. Misschien nog een laatste sigaret. Dat zal nog wel lukken. “Alexander! Alexander!”, riep hij naar de voorbijganger die vervolgens omkeek met een teleurgestelde en licht geïrriteerde blik. “Ah sorry, ik had u daar niet zien staan”, loog de premier. “Alles goed?” “Zo goed als het kan zijn in deze omstandigheden, hè”, antwoordde hij. “Maar Alex, ik – “Alexander”, corrigeerde de eerste minister hem. “Eeuhm, ja sorry, Alexander natuurlijk. Ik wil gewoon even – “ De Croo onderbrak hem meteen: “Het antwoord is nee, dat weet je wel. Mijn handen zijn gebonden. We spreken er wel verder over na de

vergadering. Goed?” “Ja, denk ik. Het zal niet anders kunnen zeker?” De premier merkte de teleurstelling in zijn stem op en dacht na: *Geen drama, verre van eigenlijk. Maar verdient is het nu ook weer niet. Ach ja: that’s politics for ya.* Na een korte en redelijk formele afscheid zag hij de premier binnengaan, terwijl hij even teleurgesteld als de vorige keer zijn sigaret uitrookte aan de overkant van de straat.

Nog een minuut. Het is tijd. Hij stak de straat over, licht nerveus maar zeker van zijn zaak. Hij stapte voorbij de agenten die toevallig op dat moment enkele leden van de pers aanmaanden om achteruit te gaan. *Geen seconde te laat.* Hij was binnen. Nu nog lopen om op tijd te komen. Enthousiast en zich

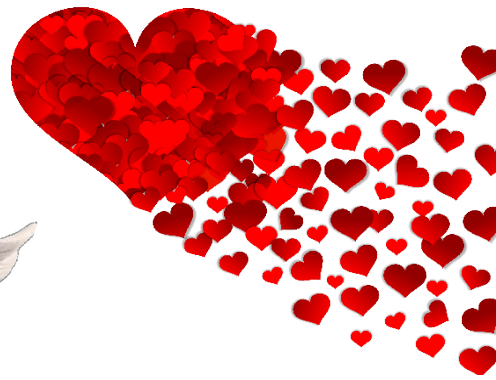
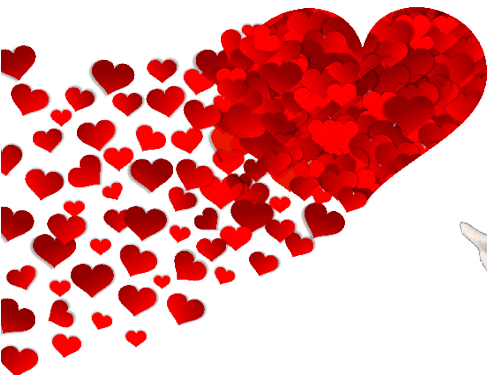
haastend vloog hij de trappen op. Hij naderde de tweede verdieping en ging de gang binnen. Daar zag hij de kamer waar de vergadering zou plaatsvinden. *Yes! Zelfzeker* naderde hij de onbewaakte deur met de gouden klink. Zijn hand reikte het goudgekleurde metaal en juist wanneer de buit binnen leek te zijn, nam een andere onbekende hand zijn schouder vast. “Niet deze keer”, zei een zware stem achter hem. “Het is je vorige week gelukt om de vergadering te onderbreken, maar nu ben ik je te snel af, vriend.” De agent keek naar het teleurgestelde gezicht en voelde medelijden opkomen. “Het spijt me oprecht, mijnheer Calvo, maar volgende keer goede keer.”

En dan nu een korte mededeling van de federale minister van justitie aan de lezers van de Hermes...

Ga dus nooit naar een piercingshop als ge zat
zijt.

En vergeet zeker niet om eens een kijkje te
nemen op de gigantisch coole Hermes-website
via hermes.kringhistoria.be !!!

Robbe's Verloren Hartenrubriekje

Welkom bij onze gloednieuwe Hartenrubriek! Aangezien onze redactie verschillende mails en brieven kreeg toegestuurd over liefde, relaties, seks en dergelijke, dachten we dat het leuk zou zijn om deze te beantwoorden. Daarom werd de totaal ongekwalficeerde Hermesredacteur Robbe aangesteld om deze taak te vervullen. Zelf een vraag? Stuur deze door naar Hermes@Kringhistoria.be of in een berichtje naar Robbe en wie weet sta jij in de volgende Hermes! (Tis volledig anoniem zenne)

Door Robbe Verbrugge

Vraag nr. 1:

Dag Robbe, mijn vriend en ik gaan voor de eerste keer anaal proberen. We willen daarvoor echter een gepast en gezellig sfeertje creëren. Welk romantisch nummertje kunnen we opzetten om dat effect te bereiken?

Robbe's antwoord

Ik zou 'Alleen in dat kleine plekje' van Willy Sommers aanraden.

Vraag nr. 2:

Wat ben jij een flinke jongen geworden, Robbe! Vake en ik zagen je hartenrubriekje op facebook en zijn trots op onze kleinzoon! Het is niet omdat jij nog nooit iemand hebt meegebracht voor Kerstmis dat je anderen niet kunt helpen! Maar misschien wordt het wel eens tijd. Heb je mijn soep met ballekes trouwens al opgegeten die ik had meegegeven?

Kusjes van moeke

Robbe's antwoord

Godverdomme eh oma dit is niet de bedoeling van de hartenrubriek! Ma ja uw soep was lekker.

Vraag nr. 3:

Dag Robbe, helaas was ik onlangs het slachtoffer van iemand die mijn naaktvideo's online zwierde. Ik ben er echt kapot van en weet echt niet hoe het nu verder moet. Ik was al niet populair en nu vrees ik dat echt niemand mij nog moet hebben. Wat moet ik doen?

Robbe's antwoord

Sean Dhondt? Zijt gij dat?

Vraag nr. 4:

Is onveilige seks met iemand van Babylon een goed idee?

Robbe's antwoord

Zelden.

Vraag nr. 5:

Hey Robbe, ik cruch al een tijdje op een meisje van mijn jaar. Maar ze lijkt totaal niet geïnteresseerd te zijn in mij! Hoe kan ik toch het hartje van mijn cruch winnen?

Robbe's antwoord

Beste, misschien kunt u beginnen met het woord cruSH juist te schrijven. Geen wonder dat ze niet valt voor een instabiel randfiguur zoals jij.

Vraag nr. 6:

Beste Robbe, waarom bent u eigenlijk zelf single terwijl u wel zovelen liefdesadvies geeft?

Robbe's antwoord

Goh daar zijn minstens 345 redenen voor, maar het oprichten van deze kutrubriek is er waarschijnlijk wel één van.

IK DENK DUS IK BEN, OP HLN

- User:Renéke34Descartesoxo

hln.be

"Tegen 2030 zullen 150 miljoen mensen het slachtoffer worden van natuurrampen"

Theo Van Gelooven

Vlaanderen heeft zijn portie ellende al gehad met het nieuwe Niels Destadsbader album.

En met de communicatievaardigheden van Luc Sels...

hln.be

De Grote Peiling. Vlaams Belang blijft de grootste partij, sp.a blijft 'vooruit' gaan

Marc Van Eeckhout

So what? Gaan ze dat elke week doen tot ze in 2024 opnieuw NIET aan de macht komen ? Boaring

Onze redactie wist niet meteen wat Marc met 'boaring' bedoelde, maar na wat onderzoekwerk in woordenboeken kunnen we tot de conclusie komen dat hij hier verwijst naar "het jagen op wilde zwijnen".

hln.be

'Racistische lamp' van Martien oogst verontwaardiging bij 'Chateau Meiland'-kijkers

Erik Deckers

Het geld dat ze hier en ginder krijgen vinden ze toch niet racistisch

En wat hebben de Walen hier nu weer mee te maken Erik?

hln.be

Twee West-Vlaamse ziekenhuizen weigeren Brusselse coronapatiënten

Christina Vdb

Terecht na hun vertoon deze zomer aan de kust.

Je hebt simpel, je hebt heel simpel en dan heb je nog Christina.

hln.be

"Negen op de tien Europeanen willen verbod op onverdoofd slachten"

Harry Huppens

Zolang ik nog pussy mag eaten vind ik het allemaal prima. Groetjes Harry

Zo te zien geniet Harry volop van zijn pensioen... en van het mosselseizoen.

hln.be

Priester betrapt tijdens trio met twee vrouwen op het altaar in de kerk

Patrick Grondelaers

God zei " Ga en vermenigvuldigd u" die man luisterde

Zolang hij 'Laat de kinderen tot mij komen' maar niet te letterlijk neemt.

hln.be

Geit doodgebeten door wolf in Gruitrode

Aan de Ophovenstraat in Gruitrode heeft één van de t...

Stef Ediste

Omgekeerd is best wel wat moeilijker.

In de Wetstraat is dat nochtans dagelijkse kost.

WELKE professor Geschiedenis BEN JIJ?

Niet zo heel lang geleden kreeg de Hermes te horen dat een zekere professor (deze man die onder andere Paleografie geeft zal in het artikel anoniem blijven) commentaar had gegeven op het feit dat het magazine te weinig lacht met de professoren. Om er dan nog een schepje bovenop te doen, impliceerde hij dat de Hermes amper geld zou kosten en bijgevolg waardeloos zou zijn. Dit deed de redactie bijzonder veel pijn, aangezien wij steeds onze enorm sterke band met de faculteit die gestoeld staat op wederzijds respect, als deel van onze hoogstaande reputatie beschouwden. Dit heilig huisje is echter neergehaald en aangezien de professoren nu zelf vragende partij zijn van spot, zal de Hermes woord bij daad voegen. Kom dus nu te weten welke professor van Geschiedenis jij bent! Enjoy!

1) Het is 00:01 en je bent ondanks de haast nog niet op kot. Plots komt er een combi tevoorschijn en stappen enkele agenten uit. Ze willen weten waarom je nog niet binnen bent. Hoe reageer je?

- a) Je begint zo snel & zelfzeker te praten dat de agenten niet meer kunnen volgen en je gewoon laten gaan
- b) Je negeert ze volledig en loopt door alsof je ze nooit gezien hebt
- c) Je staat stil, wijst naar de lucht, roept heel luid "Kijk daar!" en rent weg
- d) "Betaal ik nu echt belastingen voor sukkels zoals jullie?"

2) Het is pre-coronatijd en je zit te dansen op een feestje in de fak. Plots laat iemand per ongeluk bier over je kleren vallen. Wat doe je?

- a) Je gaat de volgende 5 minuten de persoon met zo'n snelheid verbaal onderuit te halen dat hij zich tranend verontschuldigt
- b) Je zucht even maar maakt er verder geen probleem van. Het is wat het is
- c) Je bestelt zelf een pintje om dat vervolgens over je belager te gieten
- d) Het is niet dat uw kleren heel stijlvol waren he, dus je haalt je schouders gewoon op

3) Je ziet een Hermesredacteur met een doos vol hermessen stappen, totdat hij plots valt waardoor alle waardevolle edities op de grond vliegen. Wat is je reactie?

- a) "Zou je even uit de weg kunnen alstublieft?"
- b) Je negeert de Hermesredacteur volledig en loopt gewoon door
- c) Je helpt de redacteur om de Hermessen op te rapen
- d) Je gaat er vlug naartoe, lacht luidop, spuugt op de gevallen edities om vervolgens de redacteur nog een schop onder zijn gat te geven zodat hij opnieuw valt

4) Je raakt maar niet vooruit in het opstellen van je paper en als dat nog niet genoeg was, moet je plots nog een taak maken voor een onnozel vak. Qu'est-ce que tu fais maintenant?

- a) Je geeft de taak door aan een praktijkassistent
- b) Je geeft de taak door aan een praktijkassistent
- c) Je geeft de taak door aan een praktijkassistent
- d) Je geeft de taak door aan een praktijkassistent

5) Je laat een nogal luide scheet in het midden van een gezelschap. Wat doe je?

- a) Je laat in alle snelheid een powerpoint zien die zo goed gestructureerd is dat iedereen de geur meteen vergeet uit ontzag
- b) Je leidt iedereen af door ze te verplichten om even gymnastische oefeningen tussendoor te doen. Gezondheid is belangrijk he, mensen
- c) Je vlucht snel weg naar een studio van "De Slimste Mens" om daar in alle rust en stilte een quizje af te leggen
- d) Je zoekt een andere groep om ook daar ook een scheet te laten aangezien het klaarblijkelijk jouw uiteindelijke doel is om van de wereld een hel te maken

6) Je zoekt een knuffelcontact onder je vrienden maar iedereen is al bezet omdat je feitelijk onaangenaam bent om mee rond te hangen, hoe los je dit op?

- a) Je laat je vrienden een gigantisch goed gestructureerde powerpoint zien waarin al de voordelen van jou als knuffelcontact staan
- b) Je geeft ze enkele tips om goed fit te blijven tussendoor
- c) Je legt je bij de situatie neer en probeert nog plezier te maken met je bubbel van 4
- d) "Ik heb geen menselijk contact nodig, laat staan knuffels"

7) Je bent zat en besluit om jouw ex te bellen, hij/zij neemt niet op maar je spreekt toch een voicemail in, wat zeg je?

- a) "Ik zen dus poepeloere zat hè!"
- b) "Ik hoop dat je tenminste nog denkt aan de gymnastische oefeningen die ik je heb meegegeven!"
- c) Zodra je zijn/haar stem hoort, leg je snel af. Je ex' stem horen was eigenlijk al genoeg
- d) "Het kan mij allemaal toch ni schelen wa gij doet met uw leven, onnozele!" *begint te wenen*

8) Er wordt een nieuwe lockdown aangekondigd aangezien de beleidsmakers in dit land even competent zijn als een paard in een naaischool, wat is het laatste dat je in Leuven nog gaat doen?

- a) Je lessen goed structureren
- b) De mails van de Hermes negeren
- c) Het standbeeld van Leopold II op het stadhuis neerhalen
- d) Een oude man helpen de straat over te steken. Om hem vervolgens te tackelen want ge bent de duivel

9) Morgen moet je je eindwerk inleveren, hoe reageer je?

- a) Mijn eindwerk is reeds zo goed als af. Geen paniek dus!
- b) Ook mijn eindwerk is zo goed als af. Ook geen paniek dus!
- c) Mijn eindwerk is eveneens gereed!
- d) Eindwerk?

10) Ten slotte, Joe Biden is verkozen tot de nieuwe president van de VS. Wat ga je doen?

- a) Je laat je vrienden een powerpoint zien waarin bewijzen staan dat je al maanden op voorhand wist dat Biden de overwinning ging behalen
- b) Dit is het ultieme moment om je nieuwe gymnastische oefeningen eens uit te testen
- c) Je gaat in vreugde dansen op je favoriete liedje "Despacito"
- d) Je verdoemt de wereld aangezien je sowieso een Trump-aanhanger bent want daarom.

Meeste A: Prof. Dr. Brigitte Meijns

Jij bent een bijzonder hardwerkend en gestructureerd persoon. Mensen luisteren graag naar jouw vele interessante verhalen, ook al hebben ze soms door je enthousiasme moeite om je te volgen. Probeer soms echter wel je West-Vlaams accent wat te verbergen: ABN is nog steeds de geprefereerde onderwijstaal.

Meeste B: Prof. Dr. Johan Verberckmoes

Je bent een vriendelijk en enorm behulpzaam persoon. Je hebt het ook steeds goed over met de mensen, wat je focus op die gymnastische tips verklaart. Het is ook opvallend hoe snel je reageert op de mails van je studenten, wat je siert. Het is daardoor ook des te opvallender dat je steeds de neiging hebt om mails van de Hermesredacteurs te negeren. Probeer dat af te leren.

Meeste C: Prof. Dr. Magaly Rodriguez Garcia

Je bent een enthousiast en intelligent persoon. Je bent eveneens een vlotte babbelaar, maar bent streng waar nodig. Soms babbel je echter te veel en te snel: probeer ook eens te luisteren naar andere mensen. Je bent wel heel goed in punten geven, zoals een zeer terechte 17/20 aan een anonieme Hermesredacteur voor zijn eerstejaarspaper. Dus goed bezig.

Meeste D: Prof. Dr. Jelle Haemers

Oei. Sorry daarvoor.

Tante Carmens kleine roddelrubriek

Dag sjoukes, tante Carmen hier! Ik zal jullie miezige leventjes deze maand proberen te verbeteren door jullie op de hoogte te houden van alle sappige roddels! Waarheden, halve waarheden of flagrante leugens; alles behoort tot de resem van uitspraken die ik jullie nu zal voorleggen. Geniet er maar van en zoals je weet: je hebt het alleszins niet van mij gehoord!

- **Mij is gezegd** dat Enrico Castro Montes gestopt is als praktijkassistent niet om zijn doctoraat te doen - zoals gedacht- maar om redacteur bij de Hermes te worden...
- **Ik heb gehoord via via** dat het origineel ontwerp van het Erasmushuis ooit verkeerdelijk is verwisseld geweest met dat van een appartementsblok uit het voormalig Joegoslavië...
- **Er wordt gezegd** dat Team Onderwijs doorgaans croques met slaapmiddelen uitdeelt op de OV's opdat niemand deze vergaderingen vroegtijdig zou kunnen verlaten (wat natuurlijk iedereen van plan was)...
- **Het gerucht gaat de ronde** dat Luc Sels door de Amerikaanse overheid werd ingehuurd om aan president Trump het idee van "democratische verkiezingen" uit te leggen. Geen goed idee.
- **In de wandelgangen gaat het gerucht** dat de fotoshop van de Hermes veel professioneler zou zijn dan die van Team PR...
- **Een klein vogeltje heeft in mijn oor gefluisterd** dat een van deze geruchten al in een vorige editie is gebruikt geweest. Maar wie weet welke...

Dat was het dan weer, schatbollekes! Ik hoop dat er geen gekke streken (die een goede basis kunnen vormen voor afleveringen van ca. 40 minuutjes) zullen voortvloeien uit al mijn roddels. Tot de volgende keer!

De Hermes presenteert...

*De hatelijkste uitspraak
van de maand*

Met deze maand:

“Nee, dat denk ik niet. Dat zeg ik heel bewust. Want de snacks zijn niet opgeslagen in prijs, en toch zien we daar eenzelfde daling in de verkoop.”

*- Daniël Lips, CEO van de
Alma en professionele struisvogelimitator*

Fakbar Letteren

Your favourite waste of time

OPENINGSUREN

ZON	21u00 - 1u00
MAA-DON	12u30 - 1u00
VRIJ	12u30 - 18u00
ZAT	GESLOTEN

📍 **BLIJDE INKOMSTSTRAAT 11**
3000 LEUVEN

🌐 WWW.FAKBARLETTEREN.BE

📘 FACEBOOK.COM/FAKLETTEREN

✉ INFO@FAKBARLETTEREN.BE

☎ 016 32 53 77

ZONDAG 20 SEPTEMBER

THE RETURN OF THE FAK

FAK LETTEREN OPENT ZIJN DEUREN ALS ZITCAFÉ!

